

at selv om det ikke skulde være dem bitterligt, — hvad jeg tror, er Tilfældet mange Gange, at de egentlig ikke have vidst, hvad de gjorde, og at de ere forledele til det, som den ærede Minister fremdrog, ved Kommissionærer — viser det dog, at hele deres Standpunkt er saa uklart, usikkert og løst i religiøs Henseende, at det ikke er forunderligt, at man nærer Betæneligheder ved at gøre dem Indrømmelser af den Art, som her er Tale om. Jeg tror derfor, det vilde have været høist ønskeligt, om den høitærede Minister havde indskrænket sig til at opfordre Præsterne til i saadanne Tilfælde, hvor de holdt det foreneligt med deres Samvittighed, at døbe de paagjældende Børn, men at han vilde afholde sig fra at stille sig paa et saadant Standpunkt, at Konsekvensen uundgaelig vil føre ham til at udstede en Befaling. Hvorvidt det er ham muligt at indtage et saadant Standpunkt, som jeg her har antydet, skal jeg ikke kunne sige. Jeg har kun anset det for min Pligt at antyde en afvigende Mening fra den, jeg ser, at der hidtil er gjort gjældende her i dette kirkeretlige Spørgsmaal.

Johannsen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre til det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. Jensen). Det ærede Medlem har efter min Mening taget aldeles feil i sin Sammenligning mellem Pastor Brücker og de kjøbenhavnske Præster. Pastor Brücker anerkjender ikke Biblens Autoritet og staar som Saadan udenfor Folkekirken, hvilket de kjøbenhavnske Præster ikke gjøre. Derfor rammer det ærede Medlem ikke.

H. Jensen: Jeg vil kun svare det ærede Medlem fra Maribo (Johannsen), at havde jeg været i hans Sted, saa var jeg ikke kommet med den Bemærkning, ikke for det ærede Medlems egen Skyld, men for dem, som det ærede Medlem vil forsvare. Det ærede Medlem sagde nemlig, at Pastor Brücker anerkjender ikke Biblens Autoritet, og derfor kunde han saa ikke sammenlignes med de Præster, her var Tale om. Men det ærede Medlem har maaste lagt Mærke til, at jeg gjorde gjældende, at disse Præster, forsaavidt de nu komme til at følge en ministeriel Anvisning, ville, uagtet de aner-

kende Biblens Autoritet, dog alligevel ikke komme til at rette sig efter den, og det vil saa være meget værre.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg har kun en eneste Bemærkning at gøre overfor det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. Jensen), idet han har opfattet mig, som om jeg skulde have udtalt noget i og for sig saa Mærkeligt som, at de Forældre, der vare udtraadte af Folkekirken, alligevel kunde selv komme til at nyde Folkekirken Goder. Noget Saadant har jeg i og for sig ikke kunnet mene; thi det vilde være umuligt. Ere de udtraadte af Folkekirken, kunne de ikke, førend de komme tilbage, nyde Folkekirken Goder. Noget helt Andet er, hvad Ret man mener, at Børnene have, og Forældrene paa Børnenes Vegne. Jeg kan ingenlunde være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. F. Larjen) i, at der ikke skulde være nogen virkelig juridisk, retlig Forpligtelse for Præsterne til at døbe de heromhandlede Børn; det forekommer mig for mit Vedkommende, at det fremgaar aldeles tydelig og klart af de to Kancelliskrivelselser af 1827 og 1829 og særlig den af 1827. Der var Spørgsmaalet det, eller det laa saaledes for: Børn af jødiske Forældre bleve fremskillede for en Præst, og Forældrene anmodede Præsten om at døbe dem. Men de erklærede: Vi selv ere ikke Kristne og ville ikke være Kristne; vi vedblive at være Jøder, men vi ønske, at vore Børn skulle være Kristne. Det var altsaa ingenlunde af religiøse Grunde, men kun af rent verdslige Grunde, som den Gang jo vare ganske almindelige, og det skal man lægge Mærke til. Smidlertid vilde Forældrene stille en vis Garanti for, at Børnene skulde blive kristelig opdragne, og Intet havde nu i og for sig været naturliggere, end at Kancelliet ganske rolig havde svaret vedkommende Præst: Gud bevares, disse Børn maa du gjerne døbe, eller havde svaret: Det er rigtigt, at du døber dem. Men Kancelliet benyttede Veiligheden, ja, jeg vil sige, det greb ligefrem Veiligheden ved Haarene for at udtale sig om, hvorledes Forholdet rettelig skulde betragtes, og det erklærede da, at Børnene skulde døbes, naar det forlangtes, og der maatte ingen andre Garantier stilles